SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 420/2014-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. augusta 2014 predbežne prerokoval sťažnosť J. Z. vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 67/03 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. Z. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. augusta 2013 doručená sťažnosť J. Z. (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 67/03.

Z podania a jeho príloh vyplýva, že v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 67/03 sa žalobou podanou okresnému súdu 19. mája 2003 sťažovateľ a spol. domáhajú *„vypratania nehnuteľnosti“* (pozemku, pozn.), ktorá má byť v ich vlastníctve a ktorú majú žalovaní záhradkári neoprávnene užívať. Podľa sťažovateľa okresný súd koná v označenej veci so zbytočnými a neodôvodnenými prieťahmi, čím sa predlžuje stav jeho právnej neistoty a odďaľuje sa právoplatné skončenie sporu.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného tiež uviedol:

„Zdvorilé žiadame, aby ste posúdili oprávnenosť našej sťažnosti voči prieťahom v konaní na Okresnom súde v Trnave v našom spore 14 C/67/2003-65 zo dňa 19.5.2003 a súčasne rozhodli aj o škodách, ktoré vlastníkom v uvedenom súdnom spore spôsobili.“

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ žiada, aby ústavný súd v dôsledku konštatovania prieťahov v konaní okresného súdu vedeného pod sp. zn. 14 C 67/03 mu priznal primerané finančné zadosťučinenie v sume 5 000 €.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach,

na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Pri predbežnom prerokovaní podania sťažovateľa ústavný súd zistil, že sťažovateľ nie je v konaní pred ústavným súdom kvalifikovane právne zastúpený advokátom.

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom alebo komerčným právnikom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde, ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevylučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku alebo Trestného poriadku.

Podľa § 30 Občianskeho súdneho poriadku účastníka, ktorý požiada o ustanovenie advokáta a u ktorého sú predpoklady, aby bol oslobodený od súdnych poplatkov, súd odkáže na Centrum právnej pomoci. O tejto možnosti súd účastníka poučí.

Podľa prvej vety § 138 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku na návrh môže súd priznať účastníkovi celkom alebo sčasti oslobodenie od súdnych poplatkov, ak to pomery účastníka odôvodňujú a ak nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva.

Z citovaných ustanovení vyplýva jednako, že nevyhnutným predpokladom podania sťažnosti spôsobilej iniciovať konanie pred ústavným súdom je, aby bol sťažovateľ v tomto konaní zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom z radov advokátov, a tiež, že v prípade, ak sťažovateľ nemá dostatočné finančné prostriedky na ustanovenie si právneho

zástupcu, mu tohto právneho zástupcu na jeho žiadosť v prípade, že sa nejedná o zjavne bezúspešné uplatnenie práva, po posúdení jeho majetkových, osobných a zárobkových pomerov ustanoví Centrum právnej pomoci.

Vzhľadom na skutočnosť, že sťažovateľ bol účastníkom konania v konaní pred ústavným súdom opakovane už v minulosti, a uvedené mu teda bolo známe (sťažovateľ bol poučený o nutnosti mať v konaní pred ústavným súdom právneho zástupcu aj v konaní vedenom ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 1889/05, pozn.), ako aj vzhľadom na to, že v prípade sťažovateľa zrejme nejde o zjavne bezúspešné uplatnenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, keďže ide o viac ako 10 rokov trvajúce konanie, ktoré podľa zistenia ústavného súdu nebolo ešte stále ukončené, ústavný súd, ktorý v zmysle citovanej právnej úpravy nie je oprávnený v civilnej veci sám ustanoviť sťažovateľovi právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, týmto odkazuje sťažovateľa, aby sa so žiadosťou o ustanovenie právneho zástupcu pre účely konania pred ústavným súdom v danej veci obrátil na Centrum právnej pomoci. Po zvolení si právneho zástupcu sťažovateľom alebo po jeho ustanovení Centrom právnej pomoci sťažovateľ má možnosť obrátiť sa v danej veci so sťažnosťou na ústavný súd opätovne.

Uvedené bolo podkladom pre rozhodnutie ústavného súdu, ktorý podanie sťažovateľa odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde), tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Nad rámec ústavný súd podotýka, že v podaní sťažovateľa nebol náležite sformulovaný sťažnostný petit a navyše sťažovateľ bez akéhokoľvek splnomocnenia namieta porušenie nielen svojho práva, ale aj práva iných neurčitých osôb (keďže používa termíny ako *„... oprávnenosť našej sťažnosti...“*, *„... priznať vlastníkom primerané finančné zadosťučinenie...“* a pod., pozn.), čo v zmysle citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy, podľa ktorého ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb, ak namietajú porušenie „svojich“ základných práv alebo slobôd, nie je prípustné.

Keďže podanie bolo odmietnuté ako celok a rozhodnutie o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody sťažovateľa (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd o tomto nároku už nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. augusta 2014